

време, слѣдъ отстъпването на 1-та дивизия; най-послѣ, измаменъ отъ Ромѣнитѣ, които излѣгали, че армията била капитулирала, Едхемъ паша се прѣдаде, като отне съ това послѣднитѣ шансове, които Османъ паша имаше, за да може да капитулира съ условия.

Войскитѣ отъ бригадата на Хюсеинъ паша, находящи се на позиция въ укрѣпленіята, командующи Търненската долина, задържаха неприятеля и противостояха мъжествено на неговитѣ атаки. Тѣ не оставиха позициитѣ си, до като не получиха заповѣдь да се прѣдадѣтъ.

1-та дивизия прѣмина пакъ на дѣсния брѣгъ на р. Видъ; ранения Османъ паша бѣ занесенъ въ карантинната барака, близу до моста на пѣтя, който води за Плѣвентъ.

Щомъ се почна отстъплението, Руситѣ завзеха изново напустнатитѣ си укрѣпления, поставиха пакъ батареитѣ си и почнаха да сипятъ цѣлъ градъ съ снаряди върху турскитѣ войски и върху обоза, а пъкъ пѣхотата имъ, като дебушира откъмъ двѣтѣ крила, почна да стрѣля и да настѣпва. Турската армия се намираше въ твърдѣ критическо положение, когато подполковника Пертевъ бей, отъ конвойната бригада, като развърна на бърже въ боенъ редъ, 5-я низамски полкъ отъ II армия, влезе между Руситѣ и отстъп-